

Cetatea Cavalerilor

Fondator Col. r. Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

La mulți ani dragi români!

Elena-Cristina DOBRE

„Eu n-am cerut să fiu român! am avut noroc...”
(Petre Țutea)

Fotografie personală la protestul din Stuttgart din 2017 (prima parte a protestului-Januarie)

Numele meu este Dobre Elena-Cristina, m-am născut în Țara Românească, undeva în județul Călărași, iar de 16 ani locuiesc în Germania, dar în acești 16 ani, nu a fost zi sa nu simt românește, nu a fost zi în care nu am purtat tricolorul în suflet! Iar în casă, sunt câteva locuri în care tricolorul domnește la loc sfânt! Nu există loc din locuință unde să nu se afle un obiect românesc, drapel, ori ceva care cuprinde identitatea mea de româncă. Va sosi cat de curand si ziua cand voi reveni pe plaiurie strămoșești, acolo unde sufletul se simte acasă și inima bate românește pe deplin!

Cred că fiecare român ar trebui sa fie oricând mândru că se află sub identitatea mândrului drapel românesc și nu doar la anumite evenimente și festivități. Din moși-strămoși suntem un popor demn, onorabil cu foarte bune și frumoase valori morale cum sunt destul de rar întâlnite la alte popoare; popor muncitor, trudit, mai ales tradiții foarte bogate în cultură, istorie cum putine alte Țări au atât de bogată; obiceiuri strămoșești purtate chiar și astăzi, iar pe lângă toate acestea, minunățiile oferite de acest pământ românesc cu diversele forme de relief și climă. Prin ochii mei, suntem perfecți, avem tot ce ne este necesar, trebuie doar să știm să protejăm și să apărăm moștenirea străbună.

„Cea mai mare minune a lui Dumnezeu a fost așezarea pe pământ a românilor!” (Petre Țutea)

Fiind departe de plaiurile strămoșești, de meleagurile rădăcinilor mele, m-am mândrit peste hotarele Patriei mele că sunt româncă! Ori de câte ori am avut ocazia, am pus în valoare drapelul nostru, mi-am vorbit limba maternă cu mândrie, mi-am pus în valoare tradițiile, cultura și identitatea românească! Oriunde s-a deschis o ușă, am lăsat o amprentă de român! Așa cum spunea și marele George Enescu:

„- Mamă, pot să le spun acolo (la Viena) că sunt român?, întreabă deodată Jurjac .

- Sigur, de ce să nu le spui?

- Mă gândeam... să nu creadă... că mă laud.”

Un impact mareț cu simțirea românească și mândria falnicului drapel a fost în afara Patriei mele pe data de 12 Februarie 2017 la un protest anticorupție în România, organizat în Stuttgart pe Schlossplatz (curtea castelului - Fosta reședință a ducilor și regilor Württemberg). Aici am avut onoarea de a cunoaște 2 oameni deosebiți: o descendentă a familiei Văcărescu și dr. Vasile Vasilache Ion [acuma 99 de ani], fost deținut politic timp de 14 ani în închisorile comuniste, fost membru al Forțelor de Rezistență Anticomuniste din România, președintele Partidului Social Creștin.

În data de 15 Mai 1972 a fugit din România în Germania într-un vagon încărcat cu roșii, deoarece Ceaușescu decisese să îl aresteze pentru a doua oară și dăduse ordin să fie ucis domnul Vasile Vasilache Ion. În data de 23 Mai 1950 a fost arestat în Moscova și închis la Kremlin, după care a fost trimis înapoi la București și condamnat la moarte, legat cu lanțuri grele de picioare, iar după 13 zile de execuție grea, pedeapsa a fost redusă. După care a venit un general și a spus: „E prea ușor să muriți de gloanțe la Jilava!” (cum au murit ceilalți 4 din lotul meu” - declarația domnului dr. Vasilache). A fost condamnat la muncă silnică pe viață de 3 ori și 25 de ani de pedeapsă deoarece a luptat împotriva comuniștilor de la intrarea în Țară a rușilor după 23 August 1944.

După ajungerea în Germania a găsit o *Asociație a Românilor Liberi*, făcută de cei care au fugit de pe front cu trupele germane în Germania și erau la München. Iar la München, Asociația Românilor Liberi era condusă de generalul Gheorghe care a fost ministrul diplomat (colonel, ulterior ridicat la gradul de general Ion Gheorghe a fost atasat militar la Berlin, luptător în primul război mondial în Divizia 11 Infanterie – vom reveni cu un medalion diplomatico-militar) al Marelui Mășal Ion Antonescu pe timpul celui de-al doilea război mondial. Generalul Ion Gheorghe i-a propus domnului dr. Vasilache să candideze pentru a fi ales ca președinte al Asociației Românilor Liberi pentru a reprezenta toți românii fugiți în Germania din calea comunismului ce sosise în România.

17 Februarie 2017

Membri participanți și organizatori ai protestului anticorupție din Stuttgart

A fost ales ca președinte al A.R.L. iar serviciul german l-a pus în Gardă că "acum este ora lui Breșnev" și trebuie să fie atenți toți, deoarece veți fi executați din toate părțile. Dr. Vasilache a refuzat Garda pusă la dispoziție de către statul german pentru că un alt om care a luptat împotriva comunismului, Ștefan Bandera, este un erou ucrainian care a luptat împotriva comunismului și a lui Stalin. Pe Ștefan Bandera l-a întâlnit la Cernăuți, în timpul trecerii graniței din Moldova, la care Ștefan Bandera i-a spus domnului dr. Vasile Vasilescu Ion: "Eu trebuie să plec! Nu mai pot rezista! Dar ma voi duce în Germania și acolo voi lupta mai departe!"

"Ca eu (dr. Mihalache) să vin după 14 ani și 2 luni de închisoare, să fiu ultimul grațiat în decretul 411 din 24 Iulie 1964, eu fiind arestat în data de 23 Mai 1950. Cu mine a mai fost și Alexandru Pop, fostul președinte și conducător al Reșiței, care a fost din procesul Pop-Bujui, întâlnindu-se în închisoarea de la Aiud, unde a fost legat cu lanțuri grele și bolnav de tuberculoză pe care a primit-o la Moscova în închisoarea de la Liublianka unde în celulă ne-au băgat gaz! Așa m-am îmbolnăvit de tuberculoză la plămânul drept și totodată, timp de 14 ani a trebuit să stau cu lanțuri grele legate de picioare!"

În 1963 era la putere comunistă în București Gheorghiu Dej! Care infectat de la Moscova, avea cancer la intestin, a venit secretarul general și a cerut eliberarea tuturor deținuților politici din România sau va fi scoasă afară din ONU, iar atunci Gheorghiu Dej a hotărât eliberarea noastră, a tuturor din închisori. Dar nu a fost de-ajuns! Noi am fost împărțiți după aceea după politica care am făcut-o, iar eu care am fost unul dintre cei mai tineri, pe vremea aceea, 1946-1948, promoția de doctori de la București. Fiind cel mai tânăr dintr-un organism politic pe care l-am făcut împreună cu profesorul Grigore Popa, fostul decan al Facultății de medicină din București împreună cu toți cei 13 profesori care au înțeles să se elibereze într-o luptă de eliberare a Țării, ocupată atunci de sovietici și am fost pus în situația de a fi rămas în viață pentru că profesorul Popa a fugit de 2 ori și a murit departe de familia lui și toți ceilalți s-au prăpădit încetul cu încetul...

Nu am mai știut...și nu am mai găsit decât organizațiile din Moldova și Organizațiile din alte părți care într-adevăr au luptat mai departe în timp ce noi eram închiși. Pot să vă spun că în 1963 ne-au sortat pe toți cei care au zis ei că am trădat Țara. Și toți trădătorii au fost 410, toți concentrați în închisoarea din Dej, în această închisoare au fost toți capii Bisericii creștine, împreună cu Schubert/Schuvvert care a fost catolic, împreună cu toți cei care erau romano-catolici și cu toți ceilalți am fost luați din intrarea din Gherla și izolați în zarca închisorii Gherla la început câte 5 în

celule, toți episcopi, preoți și conducători religioși ai României, dintre care și cardinalul de astăzi al României a fost în celulă cu mine, Episcopul greco-catolic Iuliu Hossu, dintre care și Vasile Ciobanu

condamnat, împreună cu Vâlsan comandantul unei nave pe care a fost numit trăgător, dar care n-au fost executați, iar ei au primit muncă silnică pe viață. In această celulă împreună cu mine a fost: Vitrigin care era băiatul celui care a fost la căile ferate din România, acolo era Vasile Ciobanu care a fost intr-unul din loturile mele de luptă, pentru ca eu am fost de tânăr în acest organism politic care s-a creat in lupta anticomunistă Creștin-Social!

Am aici ziarul Țara Noastră, care când am venit în Germania l-am scos și a tremurat chiar și lumea de aici (12 Februarie 2017) când a văzut ce scriam. Am muncit în clinică și în toate părțile să pot reuși să scot ziarul în limba română, un ziar care vă va face poate să plângeți când îl veți citii. Vă spun acest lucru din situația mea ales ca președinte al Asociației Românilor din Germania și care trăiesc auzind ce se petrece în Țara noastră, iar eu am venit și aici astăzi la 93 de ani (2017) auzind ce se petrece și să lupt alături de voi! Alături de voi toți!

După ce s-au scandat onoruri Eroilor (pe terasa castelului din Stuttgart), domnul dr. Vasilescu a continuat: Dragilor! Ascultați pentru ca eu vorbesc istoria adevărată, creștinească lui Hristos și pentru că eu am fost salvat de Hristos! După ce am sosit bolnav de tuberculoză din închisorile din Moscova am reușit să rezist 14 ani de zile și să ies! Să ies! Pentru că se încerca să mă ucidă afară, dacă n-au putut în pușcărie! Cum i-au ucis pe acei capi ai mișcării!

Eu sunt eliberat pe Decretul 411, ultimul deținut politic din România care a ieșit în 1964. Alături de mine stătea Pop, care săracul a murit după ce a venit bolnav de tuberculoză, a murit acasă și a lăsat un copil de 9 ani, care are un copil de aproximativ 30 de ani în Țară... iar eu încă în viață? N-am mai găsit nimic de lucru... am făcut 2 facultăți: Facultate de drept și Facultate de medicină și am cunoscut toată strategia aceasta a comuniștilor, care inte-adevar i-a cutremurat pe cei care au spus:

- Nu este posibil să scapi cu viață! 14 ani și cu lanțurile de picioare și cu tuberculoză!"

-Totuși! **Vedeți un om pe care Dumnezeu l-a scos și fără medicamente, și fără pâine și fără apă și cu lanțurile grele de picioare.**

-Așa s-a purtat Țara în care am luptat! Asta este Țara pentru care am dat absolut totul! M-am întors din Iadul închisorii... și să aflu că eram mort încă din '53... și întorcându-mă în '64 n-am putut să mă întorc la viață. Normal pentru că a găsit ministrul de interne al lui Ceaușescu că suntem *31 de periculoși* pe care nu îi poate scoate din închisori. Atunci Gheorghiu Dej i-a spus lui Ceaușescu: „Dacă nu sunteți în stare să îi păziți, desființez securitatea!” Atunci a sosit la Aiud și a stat de vorbă cu mine în Iulie, dar m-a scos de la zarcă pe mine și pe toți pentru a vedea ce au făcut ei toți ceilalți, cu Tara românească

Doctor Vasile Vasilache Ion, Dobre Elena-Cristina (protestul din Stuttgart din data 12 Februarie 2017)

De la stanga: descendenta a familiei Vacaescu, Dr. Vasilescu, Cristina Dobre - urmele ramase de la lanțurile prinse de picioare în timpul condamnării

după ce noi am fost în închisori!

- Ei, în celula în care am fost, a venit a doua zi medicul închisorii din Gherla care mi-a spus: „Am ordin din partea guvernului să vă dau medicamentele de care aveți nevoie pentru că sunteți specialist și în bolile de plămâni și așa mai departe”

- Acestuia i-am răspuns: în celula aceasta în care am fost 19 inși toți sunt bolnavi de tuberculoză! Poate nimeni atât de grav ca mine, dar dacă nu dați la toți...

La care doctorul intervine și spune: Nu! Numai pentru dumneavoastră!

-I-am răspuns categoric: Nu! NU primesc! - s-a albit pe loc bietul om! Trebuie să recunosc! A rămas surprins că știam ca doctor că pier acolo! Dar, eu am luptat pentru Hristos și pentru Tara Românească! Și pentru lupta asta am dat tot și dau și astăzi.

În Iulie 1963 au venit 3 de la securitate și care mi-au pus 2 întrebări:

- „Domnu' doctor Vasilache dumneavoastră sunteți rămas președintele Partidului Creștin Social din România?” Știam ca nu mai este nimeni, ca toți... eu eram cel mai tânăr, care am condus și forțele din munți, pe cei care s-au bătut cu securitatea în munți, pe cei care au fost uciși în Vrancea, pe toți cei care au fost alături cu mine... și în situația aceasta s-a îngreunat lucrurile iar acești 3 inși mi-au pus întrebarea:

- „sunteți președintele PCS?” Dacă sunteți președinte, atunci ce poziție aveți dumneavoastră după ce ați văzut gălmele care ni le-a dat acolo la Gherla ?”

M-am uitat la ei și le-am spus: "Domnilor! Dumneavoastră sunteți asupritorii! Iar eu sunt un condamnat și nu pot sa fiu președinte decât ca om liber! Nu că om condamnat! Și nici nu vreau să vă dau vre-un răspuns. Și atuncea mi-a pus întrebarea uluitoare:

„- Dar dumneavoastră singuri, ce veți face dacă veți fi liber mâine?

- Eu? Voi lupta împotriva comunismului pân' la ultima picătură de sânge! " -a fost răspunsul meu (dr. Vasilache) -și-au albit domnilor! La care unul dintre securiști a spus: Mulțumim, puteți să plecați."

Trebuie să vă spun un lucru foarte anormal: Am primit citație după ce au plecat cei de la securitate că am un proces la Tribunalul Militar din Cluj, de care deținea închisoarea în care eram. Am refuzat să încălesc această citație și am mai primit încă 3 ,iar în Decembrie '63 m-a luat pe mine și pe bietul Pop care era bolnav grav cu amândoi plămâni de tuberculoză și ne-a dus în poarta Gherlei într-o cameră mare unde n-a fost nici un scaun, măcar să stăm, și a venit unul și s-a uitat pe-o vizetă și pe-urmă ne-au luat înapoi. Ei! Trebuie să știți că la 4 Februarie 1964 comandantul Gherlei a venit la celulă în care mă găseam eu, Pop și cei condamnați grav ,începând de la 15 ani pân' la muncă silnică pe viață, eram numai eu și cu bietul Pop. În arestarea mea din '50 am stat în închisoarea Ministerului de Interne din București, cu Constantin Titel Petrescu -președintele Partidului Social

Hora unirii în Stuttgart - prima parte a protestului (Februarie din 2017)

Democrat din România. După '44 au ieșit toate partidele, a ieșit și el. Și atunci mi-a spus: M-au băgat în pușcărie ca să fure PSD-ul complet și l-a trecut la Partidul Comunist din România. Asta n-ați știut-o și trebuie să știți: PSD-ul de astăzi este Partidul Comunist de atunci și n-are nici o treabă cu Partidul Social Democrat (Titel Petrescu) de odinioară."

Ei bine, în încheierea povestiri domnului dr. Vasilache

mulțimea de oameni au strigat cinste Eroului nostru prezent, a fost emoționant să răsune în Stuttgart vocea românească și nu oricum: ci întru cinstirea Eroului nostru Vasile Vasilache Ion și a tuturor Eroilor!

După care a răsunit imnul României în Stuttgart, mai apoi ne-am prins mână de mână și am jucat hora unirii. Atunci drapelul a fluturat mândru, a reușit să adune oameni la un loc cu un singur țel, ceea ce în afara granițelor, nu este tocmai des întâlnit, chiar spre deloc.